

Texels Onderwijs

EEN UITGAVE VAN DE TEXELSE BASISCHOLEN TEKST: JUDITH PLOEGMAN EINDREDACTIE: MONIEK HOLLENBERG

Feest op de Skool

De kinderraad heeft twee nieuwe logo's, heel veel werk verzet en de contouren van een feest bedacht. Dat feest vindt plaats op 3 september. De details blijven nog even geheim. De logo's zijn bedacht en uitgewerkt door Olga, Jackie, Milou, Vajisa en Maryse, met hulp van alle andere kinderen. Ze hebben ook ideeënbusen

gemaakt, voor elke school één. Daar kunnen de andere kinderen van hun school hun ideeën instoppen. Want lid van de kinderraad ben je natuurlijk namens de rest. Wethouder Remko van de Belt heeft wat adviezen voor ze: "Het allerbelangrijkste is dat je plezier hebt. Het moet leuk zijn om in de kinderraad te zitten. Zelf merk ik dat dingen

veel beter gaan en dat er veel betere plannen komen als we met elkaar kunnen lachen. Om jezelf kunnen lachen is ook handig. En vergeet de kinderen die niet in de kinderraad zitten niet, daar kun je goede ideeën vandaan halen". Hij is ook voornemens kinderen vaker te betrekken bij onderwerpen die hen aangaan.

Wethouder Remko van de Belt kan door. Op pagina 14 vertelt hij over de ambitieuze plannen.

Speciaal voor de zomervakantie niet twee, maar drie afleveringen van *Wat kinderen willen*. Kijk snel op pagina 13, 15 en 19.

De Texelse kinderraad steekt de handen uit de mouwen. Op pagina 17 lees je wat ze allemaal gedaan en bedacht hebben.

De ijsbaan wordt een beweeg- en natuurpark

MODEL 2: beweegpark

Een beweegpark: één van de impressies die landschapsarchitect Jeroen Marseille maakte.

De voormalige ijsbaan in Den Burg wordt definitief geen parkeerplaats. Dat laat verantwoordelijk wethouder Remko van de Belt weten. De coalitiepartijen hebben daar een akkoord over gesloten. Zij willen een combinatie van een beweeg- en een natuurpark.

Er is ook naar de wensen van de oudere basisschoolleerlingen geluisterd: zij willen naast speelplekken ook chillplekken, zodat ze onder leeftijdsgenoten kunnen zijn. Die wens is opgenomen in het coalitieakkoord: “In alle dorpen moeten voldoende speel- en hangplekken zijn, naar leeftijd gedifferentieerd”, staat er. Amelie Haantjes van Durperhok, die samen met Julia

Rienks het probleem aankaartte, zegt dat ze blij is dat er naar de kinderen geluisterd wordt. Ook Lotte Jongejan van de Jozefschool is er blij mee: “We wilden al bijna geld in gaan zamelen voor een pannaveldje op de ijsbaan”, zegt ze. “Het plein is heel leuk, maar we kunnen er niet voetballen. Op onze oude pleinen kon dat wel en dat missen we”.

Vajisa Shanmugatan en Maryse James van De Fontein vertellen op pagina 15 dat ze wel eens met hun klas gaan picknicken op de voormalige ijsbaan en hoe leuk dat is. Dat is precies de bedoeling, laat de gemeente weten: “De directe omgeving van de Skool is rijk genoeg om benut te worden voor spelen. Dat is in het

achterhoofd gehouden bij het maken van keuzes voor het ontwerp van het plein”.

Jeroen Marseille van ontwerp bureau Marseille Buiten maakte drie voorlopige ontwerpen voor de ijsbaan op basis van de wensen van de toekomstige gebruikers. Hij vertelde er over in een eerdere editie van katern. Dat interview is terug te lezen op www.texelsonderwijs.nl/jeroenmarseille. Timo Smith van De Twee Heren -het bedrijf dat het plein ontwikkelt- geeft op pagina 16 een update: hij vertelt hoe ver ze zijn met het plein en wat er nog gaat komen.

kaal om in te wonen, Keuken, douche en toilet worden gedeeld. Een ruimte kost € 271,38. Alle bewoners moeten meerderjarig zijn, een antikraakconstructie is met kinderen bij wet niet toegestaan. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met De Vastgoedbeschermers: www.vastgoedbeschermers.nl.

Bouw Thijsseshuis vertraagd

De bouw van het cultuurhuis het Thijsseshuis, op de plek van de Jac. P. Thijsseschool aan de Keesomlaan, is vertraagd. Door de enorme stijging van bouwkosten valt het cultuurstudium 1,5 miljoen duurder uit. Het college heeft daarom aan de raad voorgesteld om pas op de plaats te maken en in september een advies aan de gemeenteraad voor te leggen hoe verder te gaan. Het streven blijft om op 1 juni 2023 te beginnen met bouwen. De Jac. P. Thijsseschool wordt naar verwachting in november gesloopt.

Een impressie van het toekomstige Thijsseshuis

Grondsteen, natuurlijke materialen en ‘abgeecte’ stijl: Vrije School in de Skool ademt antroposofie

Het oude gebouw van Vrije School Stella Maris was vormgegeven volgens de principes van de antroposofie. Dat is de Skool niet, maar de juffen en de meesters hebben hard hun best gedaan om hun deel van het gebouw een echte ‘vrijeschooluitstraling’ te geven. De ouderwerkgroep legt uit wat een gebouw antroposofisch maakt en welke gedachte daarachter zit.

Antroposofisch

Antroposofische gebouwen kenmerken zich door afgeschuinde of afgeronde hoeken, golvende of veelhoekige vormen en een uitgedachte kleurencombinatie. Dat is bij de Skool niet het geval, maar het team van Stella Maris heeft in het interieur wel een typische antroposofische stempel gedrukt. Zo zijn de ramen ‘abgeecte’ en hebben ook de meubels de typische afgeronde hoeken. Bij het aanleggen van de vloer is aan de wens van de school voldaan om eveneens ronde vormen te gebruiken.

De gedachte achter de kenmerkende vormen is dat de omgeving invloed heeft op de mens. Langwerpige vormen nodigen uit tot

bewegen en ronde vormen geven rust. Losere, vrijere vormen bevorderen harmonie en gevoelsmatige ontwikkeling. In de lokalen is bovendien gebruikgemaakt van veel natuurlijke materialen – in de inrichting maar ook in het speelgoed – en zachte kleuren. Ook zijn de vrijeschoollokalen voorzien van een krijtbord: krijtbordtekeningen zijn een belangrijk onderdeel in het vrijeschoolonderwijs.

Grondsteen

Het begraven van een grondsteen is eveneens een typisch antroposofisch gebruik. De grondsteen staat symbool voor het fundament waarop je kunt bouwen en vertrouwen. In de begeleidende grondsteenspreuk wordt beschreven welke opdracht de gebruikers van het gebouw – leraren, leerlingen en ouders – zullen vervullen. Door het opstellen van een tekst waarin deze uitgangspunten concreet benoemd worden, erkennen medewerkers en ouders de waarde ervan en kunnen zij zich hieraan committeren. De grondsteen en -spreuk van Stella Maris zijn in de kruipruimte van het gebouw ‘begraven’.

Jaartafel

Betrokken ouders hebben de gang voorzien van een jaartafel, waarom wat in die tijd van het jaar in de natuur gebeurt, naar binnen gebracht wordt. De vaak vilten figuren op de tafel verwijzen naar het wezenlijke in de natuur. Een jaartafel helpt kinderen de kringloop van het jaar te volgen.

Meubels met afgeronde hoeken en krijtborden in de kleuterklas

De eerste Skool-dag

Fiet van Beek, de eilanddichter schreef een gedicht over de Skool, met een handzame tip voor het stroomlijnen van het verkeer: huur een TESO-regelaar in.

Skool

Samen leren en integreren met behoud van identiteit, kon niet beter starten, want een ieder was de weg goed kwijt.

Geschiedenis werd er geschreven, alsof het was gerepeteerd, een puzzel bond hen op dag één: waar is de deur, waar moet ik heen?

De een leerde de ander kennen door elkaar van de wijs te brengen. Door allen door één deur te gaan zonder iemand uit te sluiten,

begon het schoolse feest van binnen, natuurlijk, in de zandbak, buiten.

We zijn er bijna, klinkt het lied en: doorgaan zullen wij. Advies nu is meerstemmig zingen: uit chaos ontstaan mooie dingen.

En duurt het werkelijk te lang? Huur dan een TESO-regelaar. Die heeft zo’n stroom, zonder gedrang, in tien minuten voor elkaar.

*Wat kinderen willen***“Het is echt heel mooi, wat je ziet als je in de lucht bent”****Nieuwe schommels en een klimrek**

Op Durperhonk heeft de leerlingenraad nieuwe schommels en een nieuw klimrek geregeld. “Ze hebben eerst aan de kinderen gevraagd wat ze wilden en toen hebben ze met juf Yvonne, de directeur, gepraat. Eerst hadden we oude schommels en een oud klimrek. De zandbak was nog wel oké vond ik. Maar dat vonden niet alle kinderen, dus die is ook nieuw”. Amelie wijst over haar schouder naar buiten, naar de grote zandbak midden op het plein. “De schommel is wel vaak bezet”, vindt Julia. “Door de kleintjes. Dan hangen ze er met hun buik overheen en dan zwaaien ze heen en weer”. Amelie knikt: “Of ze doen alsof het een tafeltje is. Dat is wel jammer als je graag wil schommelen. Meestal ga ik voetballen, maar soms speel ik ook gewoon met ze mee”.

Elke zomer springen

Julia’s vader is de eigenaar van het Paracentrum en toen ze zes was, heeft ze voor het eerst parachute gesprongen. “Ik was best wel jong en ik kon het nog niet echt begrijpen.

Julia Rienks is tien en Amelie Haantjes is negen. Ze zitten in groep 6 van Durperhonk in de Cocksdp. Ze zijn allebei wel eens eerder geïnterviewd, vertellen ze. Amelie is nog niet zo lang geleden verhuisd naar De Cocksdp, eerder woonde ze in De Waal en toen zat ze op Vrije school Stella Maris. Julia werd geïnterviewd over parachutespringen, want dat heeft ze al een paar keer gedaan. Amelie werd geïnterviewd over de Texelse Kinderraad, waar ze lid van is. “Ik wil graag een kinderburgemeester”, zegt ze. “Kunnen we het daar over hebben?”

als ik met een VR-bril op in een achtbaan zit”. “Het is echt heel mooi, wat je ziet als je in de lucht bent”, zegt Julia. “Mijn nicht van 20 vond het ook heel eng, maar ze ging toch”, herinnert Amelie zich. “En toen ze was gesprongen, vond ze toch leuk.”

Hoera, een intersekse

Amelie heeft ook iets bijzonders gedaan: ze heeft meegewerkt aan een documentaire. “Eerst dacht ik: wat is dat eigenlijk, een documentaire?” Julia kijkt haar vragend aan: “Ja, wat is het? Ik weet het ook niet”. “Het is een film over echte dingen”, legt Amelie uit. “De mevrouw die de film bedacht heeft, zei: je hoeft niet in de camera te kijken. En op

uitleggen, omdat het eigenlijk heel gewoon is: intersekse komt net zo vaak voor op de wereld als rood haar. “Als je intersekse bent, dan ben je tegelijk een jongen en een meisje”, vertelt Amelie. “In de film gingen we bijvoorbeeld kijken of er geboortekaartjes zijn voor intersekse-kinderen. Maar die zijn er niet. Wel Hoera, een meisje en Hoera, een jongen, maar niet Hoera, een intersekse. Dat is best raar, toch?

Burg op school zat, mocht ik meedenken over de buitenspeelplek. Dat vond ik fijn. Want meestal wordt er wel nagedacht over een plek waar kleine kinderen kunnen spelen, maar niet zo vaak over een chillplek voor de oudere kinderen. Dus moeten we altijd rekening met ze houden”. “Ik denk wel dat het zo hoort”, zegt Julia. “Want ze kunnen gewoon nog niet zo goed nadenken”. Amelie knikt, maar ze zegt stellig: “Het is fijn als er ook een plek is waar je daar niet over na hoeft te denken en waar je gewoon even zelf kunt spelen. Daar is Julia het wel mee eens. “Ik vind het sowieso niet leuk als volwassenen alles bepalen”, zegt ze. “Want heel vaak zetten ze gebouwen neer en dan is de speeltuin weg en dan komt er ook geen nieuwe”. “Ik ga het gewoon tegen juf Yvonne

“Ik mag in de zomer altijd wel een keer springen. Dan ga ik samen met mijn moeder en mijn vader vliegt.”

We namen elke keer een klein stukje op. Een keer gingen we ook naar de schaapskudde. Want sommige schapen zijn ook intersekse. Dat heet een kween.” Julia kijkt bezorgd. “Ik denk dat je daar mee gepest kunt worden”, zegt ze. Maar Amelie schudt haar hoofd: “Op mijn oude school [Stella Maris, red.] was dat niet zo. Iedereen deed gewoon normaal”. “Gelukkig”, zegt Julia. “Want in films worden kinderen wel vaak gepest, alleen maar omdat ze anders zijn”.

Een chillplek voor de oudere kinderen

“Weet je waarom ik een kinderburgemeester wil?”, vraagt Amelie. “Toen ik nog in Den

zeggen, dat we een chillplek willen voor groep 6/7/8”, besluit Amelie. En als ze dan toch gaat, heeft ze nog wel meer ideeën: “Mijn vader woont in Spanje en daar gingen we omelet maken op school. En één keer per twee weken kregen we er spaghetti bij. En sinaasappels.” Kookles wil ze. En langere pauzes.

De chillplekken die Amelie en Julia graag willen, staan in het coalitie-akkoord. Dat vertelt wethouder Remko van de Belt op de volgende pagina: ‘In alle dorpen moeten voldoende speel- en hangplekken zijn, naar leeftijd gedifferentieerd’, zo staat het geformuleerd.

“Ik wil graag een kinderburgemeester, kunnen we het daarover hebben?”

Ik vond het ook helemaal niet eng. Daarna vond ik het heel even wel een beetje eng en toen ging het over. Nu vind ik het alleen maar leuk. Ik mag in de zomer altijd wel een keer springen. Dan ga ik samen met mijn moeder en mijn vader vliegt. En als ik spring, zit ik aan iemand vast”. Amelie huivert: “Ik zou het niet durven, ik krijg al een gek gevoel in mijn buik

een gegeven moment wist ik nog wel dat er mensen bij waren, maar niet dat ik de hele tijd werd gefilmd. De documentaire heet Meisjesjongensmix en gaat over Wen Long. Wen Long woonde in Den Hoorn en zij en Amelie waren vriendinnen. Nu woont ze in Amerika. Wen Long vertelt in de documentaire dat ze intersekse is en dat ze dat niet de hele tijd wil

WETHOUDER REMKO VAN DE BELT KAN DOOR MET ZIJN AGENDA

“Het zit in onze aard om samen oplossingen te vinden”

Advies aan de Kinderraad

Van de Belt heeft naar de kinderen geluisterd: in december vroeg een delegatie hem bezorgd om ervoor te zorgen dat er genoeg speel- en chillplekken overblijven. Met de verhuizing naar de Skool in Den Burg raakten ze immers ook hun schoolpleinen kwijt. Het gesprek is terug te lezen op www.texelsonderwijs.nl/kinderenin-gesprek. “We hebben het goede voornemen om kinderen vaker te betrekken bij dingen die in hun omgeving gebeuren.” De wethouder denkt er hardop over na: “Bij volwassenen is de dorpenronde een vast ritueel. Misschien

Op 7 juni werd het nieuwe college van van burgemeester en wethouders geïnstalleerd. Remko van de Belt heeft opnieuw jeugd en onderwijs in zijn portefeuille. Hij kan door met de , de in februari vastgestelde afspraken tussen de gemeente, het onderwijs en de zorgpartijen. En hij heeft goed nieuws voor de kinderen: de voormalige ijsbaan wordt definitief geen parkeerplaats en in het coalitie-akkoord worden speel- en chillplekken expliciet benoemd: ‘In alle dorpen moeten voldoende speel- en hangplekken zijn, naar leeftijd gedifferentieerd’, leest hij voor.

bijdraagt is dat de scholen op Texel heel veel doen voor kinderen die hulp nodig hebben: “We zijn klein en we kennen elkaar goed, het zit in onze aard om samen oplossingen te vinden. We willen allemaal graag dat onze kinderen

Helpende zorg en welzijn, een MBO 3-opleiding Verzorgende IG en een MBO 4-opleiding tot verpleegkundige. “Zo kunnen we jongeren dicht bij de arbeidsmarkt houden en uitval voorkomen. Het zou mooi zijn als we ook zo’n traject voor de bouw, groen of allround klusjesmannen en -vrouwen zouden kunnen starten”.

Zorg dichterbij de scholen

Een ander speerpunt uit de agenda is zorg dichterbij de scholen organiseren. “We doen het nu zo: we organiseren eerst de zorg, zodat een kind niet hoeft te wachten. We verdelen de kosten tussen onderwijs en de gemeente en pas naderhand beoordelen we wie verantwoordelijk voor is. Zo werken we inmiddels in een groot deel van de Noordkop.” Ook is er op zowel de basisscholen als op de OSG weer een schoolmaatschappelijk werker. Het school-

pakket is groot en het zorgde voor een te hoge werkdruk. We hebben het daarom uitbesteedt aan MEE & De Wering in Den Helder, een organisatie voor maatschappelijke dienstverlening en cliëntondersteuning. Dat beide maatschappelijk werkers uit Den Helder komen, kan voor ouders en voor leerlingen van de OSG veilig voelen en zo de drempel verlagen om om hulp te vragen”. Wat ook bijdraagt aan de ambities, is dat Danielle van der Feen, de leerplichtambtenaar, eerder voor het team Jeugd werkte -het team dat binnen het sociaal domein van de gemeente de Jeugdwet uitvoert. Ook haar ervaring met zorgarrangementen en passend onderwijs binnen jeugdzorg en gemeenten komt van pas. Ze vervult zodoende een welkome brugfunctie tussen de scholen en de zorg. “Ik hoop dat het ons lukt zorg en school steeds meer te integreren. Dat we niet alleen naar de wet kijken, maar ook naar waar het gedrag vandaan komt en wat we kunnen doen om te helpen”, zegt ze er zelf over. Op de laatste pagina van dit katern leest u meer over haar werk.

Meer informatie over de Texelse agenda onderwijs en zorg vindt u op www.texelsonderwijs.nl/agendaonderwijsenzorg. Miranda van Lieshout, de schoolmaatschappelijk werker voor de

“We hebben het goede voornemen om kinderen vaker te betrekken bij dingen die in hun omgeving gebeuren”

kunnen we op diezelfde dag ook met jongeren en kinderen praten. Met de leerlingenraad van de OSG en met de kinderraad bijvoorbeeld”. Over de kinderraad gesproken: de wethouder heeft een paar adviezen voor ze: “Het allerbelangrijkste is dat je plezier hebt. Het moet leuk zijn om in de kinderraad te zitten. Zelf merk ik dat dingen veel beter gaan en dat er veel betere plannen komen als we met elkaar kunnen lachen. Om jezelf kunnen lachen is ook handig. En vergeet de kinderen die niet in de kinderraad zitten niet, daar kun je goede ideeën vandaan halen”.

We gaan ver op Texel

Met verreweg de meeste kinderen op Texel gaat het goed. Dat benadrukt van de Belt graag: “De focus ligt vooral op de dingen die niet goed gaan, want daar moeten we aan werken. Maar we moeten niet doorschieten. Ook met kinderen die een moeilijke tijd doormaken, komt het in de meeste gevallen goed”. Wat daaraan

zorgeloos op het eiland kunnen opgroeien. Het vraagt ook veel van docenten. Ik heb er respect voor als ze hier onderscheidend in kunnen zijn, dat is niet altijd makkelijk”.

Doorlopende leerlijnen

Eén van de speerpunten uit de Texelse agenda zorg en onderwijs is een doorlopende leerlijn van primair naar voortgezet onderwijs. Er wordt ook gewerkt aan een goede aansluiting tussen vmbo en mbo. Jongeren kunnen op het eiland beroepsgerichte leerwerktrajecten volgen en een startkwalificatie halen, voor vmbo’ers is dat een mbo-diploma niveau 2 en hoger. Zij worden opgeleid voor beroepen die te kampen hebben met personeelstekorten, waardoor er baan zekerheid is. Zo biedt de Texel Academy een versnelde opleiding tot kok en tot gastheer of gastvrouw op MBO 2 of 3 niveau. De Texelse Zorgopleiding -een samenwerking tussen zorgaanbieder Omring en ROC Kop van Noord-Holland- biedt de MBO 2-opleiding

“Met verreweg de meeste kinderen op Texel gaat het goed”

maatschappelijk werk is laagdrempelige zorg, je kunt bij ze binnenlopen zonder verwijzing voor een advies of een luisterend oor. Op de basisscholen is dat Miranda van Lieshout, op de OSG is dat Cindy Boonstra. “Eerder was het schoolmaatschappelijk werk een onderdeel van het team Jeugd. Dat was intensief. Hun taken-

basisscholen, is te bereiken op 06-81455890 of per mail: m.vanlieshout@meewering.nl. Cindy Boonstra, schoolmaatschappelijk werker op OSG de Hoge Berg. Ze is te bereiken op 06-14931843 en via c.boonstra@meewering.nl. Bij haar binnen lopen kan ook: ze houdt op donderdag een inloopsprek voor kamer 121.

WAT KINDEREN WILLEN

“Het geeft zo’n trots gevoel als je iets echt zelf maakt”

Vajisa Shanmuganathan en Maryse James zitten in groep 7 van De Fontein. Ze zijn allebei elf. Sinds kort zitten ze in de Skool aan de Emmalaan en daar hebben ze het naar hun zin. “Het leek eerst heel klein, maar nu er spullen staan, vind ik de klas heel mooi. En het is supergezellig dat er veel meer kinderen zijn om mee te spelen”, zegt Vajisa. “Kinderen uit de speeltuin in de buurt bijvoorbeeld”. Dat vindt Maryse ook.

Picknicken op de ijsbaan

Ze kennen dezelfde kinderen uit dezelfde speeltuin: “Want we wonen ongeveer vijf minuten van elkaar. Sommige kinderen ken ik ook bijvoorbeeld omdat mijn ouders vrienden zijn met de ouders van die kinderen. En nu spelen we op hetzelfde plein en dan denk ik: hé, die is best leuk om mee te spelen”. Omdat het schoolplein nog niet helemaal af is, spelen ze soms op de voormalige ijsbaan aan de overkant van de straat. “We hebben er een keer

echt een hele mooie kleur blauw. Ik houd heel erg van kleuren”. Dat zie je aan haar outfit. Vandaag draagt ze groen. Een groen jasje, een groene jurk, een groen sjaaltje en een groene bloem in haar haar. “Ik houd van alle kleuren, maar nog het meest van zo’n diepe, warme donkerrode kleur. En ik houd van buitenspe-len”. Maryse houdt van tekenen. “Pas heb ik een tijger gemaakt op zwart papier. Die was heel goed gelukt”. Ze heeft de tijger ook op haar hand getekend, laat ze zien. Die is al een

“Ik vind het supergezellig dat er veel meer kinderen zijn om mee te spelen.”

gepicknickt, dat was echt superleuk”. Vajisa kijkt er stralend bij. “En gevoetbald”, valt Maryse haar bij. “Nou ja, het was meer pak de bal af”. Ze grinnikt. Soms spelen ze op hun oude plein. “In de grote pauze. Dan nemen we onze rugtas mee en lopen we er met juf en de hele klas naartoe.”

Georganiseerde chaos

Vajisa zit in de kinderraad. Daarin zit van elke school één leerling. Maar Maryse is haar wingman en ze mag wel eens mee: “Want je kunt echt het verschil maken voor je school. Je kunt dingen veranderen en beter maken. Wat ik op de Skool wel een pluspunt vind, is dat er frisse wc’s zijn. En dat ons lokaal met de spullen erin zoveel groter lijkt”. Vajisa vindt de kleur die De Fontein gekozen heeft zo mooi: “Het is

beetje vervaagd, maar je kunt nog zien dat het een mooie tijger was. “Ze tekent echt altijd. Ook in de klas. Ik teken ook wel eens. Ik kan het niet zo goed als Maryse, maar soms wordt het ineens heel mooi”. “Weet je wat vervelend is?” Maryse trekt een zuur gezicht. “Dat je iets heel moois hebt gemaakt en dan lukt het de volgende keer totaal niet”. Ja, dat heeft Vajisa ook wel eens: “Dan lukt het rechteroog echt perfect en de linker gaat dan helemaal mis”. “Maar het is wel altijd fijn, het geeft zo’n trots gevoel als je iets echt zelf gemaakt hebt”, vind Maryse. Op haar kamer ligt het vol met tekenspullen. Maar ze weet precies waar alles ligt, het is georganiseerde chaos. “Als ik mijn kamer op moet ruimen, dan kan ik niks meer vinden. Dan ben ik bijvoorbeeld een schaar kwijt en dan moet ik zoeken en dan wordt m’n kamer meteen weer een troep.”

Afscheidsfilm

De kinderen van De Fontein hebben met z’n allen een afscheidsfilm gemaakt van het gebouw. Die is in z’n geheel te bekijken op www.texelsonderwijs.nl/afschheidsfilm. Elke

De antipestclub

Vajisa en Maryse hebben tot slot nog een tip. “We hebben een antipestclub. Dat is een assistentieteam voor op het schoolplein. Twee jongens en twee meisjes”, legt Maryse uit. “We

“We hebben een antipestclub. Dat is een assistentieteam voor op het schoolplein.”

klas maakte een stukje. De klas van Vajisa en Maryse haalde herinneringen op: “De mijne was dat we met groep 7 en 8 op kamp gingen. Dat was zo leuk. Toen gingen we ons verstoppen in het bos”, vertelt Vajisa. “Oh ja! Dan moest je iemand zoeken en heel stil zijn. Mijn herinnering was ook aan het kamp. En dat ik vier jaar achter elkaar bij dezelfde juf zat, bij juf Gerda. Dat was zo leuk. Nu kan ik uren met haar kletsen”.

hebben nu een gewoon hesje, maar we krijgen er één waarop staat antipestclub. Als kinderen gepest worden, kunnen ze naar ons toekomen en dan proberen we het op te lossen. Dan vragen we eerst: door wie wordt je gepest? En dan gaan we diegene erop aanspreken. We vragen: waarom pest je? Daarna gaan we met de gepeste en de pester samen praten”, zegt Vajisa. “We hebben het zelf bedacht. Of eigenlijk Joaz, een jongen uit onze klas. Juf vond het een heel goed idee, dus toen hebben we het opgericht”.

Werkzaamheden Skoolplein naderen afronding: “We hebben samen veel neer kunnen zetten in korte tijd”

Het plein aan de kant van de Emmalaan

In de vorige editie van het katern vertelde Timo Smith van De Twee Heren over de inrichting van het plein van de Skool. Timo runt zijn bedrijf samen met Barry Bimmerman. Barry is opgeleid als hovenier, Timo heeft een commerciële achtergrond. Samen maken ze natuurlijke buitenruimtes, parkachtige ruimtes, recreatieruimtes en speelpleinen voor scholen en kinderdagverblijven. Ze ontwierpen het natuurspeelterrein van de Jac. P. Thijsseschool en werken nu aan het openbare speelterrein rondom de Skool, terwijl de kinderen er al rondlopen: “Dat zijn we gewend, het is een mooie les voor ze om te zien hoe zo’n plein tot stand komt”, vertelde Timo toen. In deze editie geeft hij een update en vertelt hij hoe de werkzaamheden verder gaan.

Elke dag festival

“In het begin was het schipperen, maar inmiddels gaan we naar een voltooiing. De hekken en de containers worden binnenkort verwijderd. We zetten daarna, als het nodig is, alleen nog kleine stukjes van het plein af”, vertelt hij. Elke ochtend en elke middag is het een soort festival, merkt hij lachend op. “Als elk kind één iemand meeneemt, zijn er zo’n duizend mensen op het terrein. Gelukkig kunnen die zich nu verspreiden. Ik ben ook blij dat de fietsenstallingen zijn opgeleverd”. De fietsenstallingen zijn van hout. In het oorspronkelijke ontwerp waren het traditionele stallingen van metaal. Dat paste niet, was de gezamenlijke opvatting: het verouderd niet mooi en heeft een kille uitstraling. “Het duurzame hout dat we nu hebben gebruikt voor de stallingen, heeft een aardige en warme

uitstraling. In tegenstelling tot metaal wordt dit hout mooier als het ouder wordt en vergrijsd. En als er straks groen omheen zit, wordt het nog zachter”.

Extensief beheer

Dat groen volgt in twee fases. In augustus wordt het terrein ingezaaid met een bodemverrijkend zaadmengsel. De grond op Texel is droog en schraal. Juist zo’n schrale grond levert uiteindelijk de grootste soortenrijkdom op, maar dat heeft tijd nodig, legt Timo uit. “Er is nu een functionele basis. We hebben getwijfeld of we ook de bomen en struiken zouden gaan aanplanten. Maar de beste periode daarvoor is in het najaar, als het blad van de bomen is. Jong groen heeft veel water nodig en in de zomervakantie is er niemand om de jonge aanplant te bewateren.” De zaadmengsels die nu worden ingezaaid, hebben voorlopig niets nodig. Er wordt slechts twee keer per jaar gemaaid en afgevoerd. “Dat noemen we extensief beheer. Het draagt bij aan de biodiversiteit en dat is goed voor bijen, de beestjes, de schimmels en de bacteriën. Hoe strakker je dingen maakt, hoe meer werk het is om het netjes te houden. Veel mensen schoffelen en spitten tussen struiken, maar die staan liever tussen de kruiden. Bomen groeien ook liever in een bos. Daar hebben ze hulp. Ze hebben steun aan elkaar en dat is beter voor de groei van de wortels. Het schoolplein is geen natuur zoals een bos dat is, maar door het op natuurlijke wijze te laten ontstaan en zo min mogelijk weg te halen, krijg je een sterke bodemcultuur die zichzelf in stand houdt”.

Kleine trilplaatjes

In het najaar wordt het jonge groen aangeplant: “We planten geen kasplanten of grote bomen. Een boom die aangeplant wordt aan een straat heeft soms wel 20 kuub voedingsbodem nodig om te kunnen overleven”, zegt

Timo. Om de plantfase voor te bereiden, zijn er vakken gemaakt met een vruchtbare bodem waar kleideeltjes door gemengd zijn die water vasthouden. Om de plantvakken zijn touwhekjes geplaatst. “Ze zijn laag genoeg om overheen te stappen en dat kan, maar we willen dat zoveel mogelijk begrenzen. Kinderen zijn kleine trilplaatjes, dat vinden de dieren die de grond cultiveren niet leuk”. Timo is erg tevreden over de samenwerking met bedrijven van het eiland en de beschikbaarheid van materialen voor hergebruik: “Hergebruik is vaak ingewikkeld en kostbaar, omdat we opslag nodig hebben en materialen moeten vervoeren. Dat was hier niet zo, we konden de materialen direct van de achter gelaten pleinen halen en ook op de gemeente werven lag veel bruikbaar materiaal. Het is allemaal heel prettig gegaan. We hebben samen veel neer kunnen zetten in korte tijd”.

Op termijn worden aan de westkant van het terrein ook speeltoestellen geplaatst en mogelijk een arena, zoals die op het plein van de oude Thijsseschool. De westkant werd sober ingericht, omdat het plein groter is dan oorspronkelijk gepland stond – er was 3000 vierkante meter beschikbaar gesteld, maar het terrein bleek 1500 vierkante meter groter. Er wordt gezocht naar fondsen om de inrichting te kunnen bekostigen.

Kinderen van de Fontein spelen op het plein van de Skool

Bestuursvoorzitter Hietbrink ziet meerwaarde in gedeelde gebouwen

Alwin Hietbrink is sinds 1 maart 2022 voorzitter van het college van bestuur van stichting Sarkon. Sarkon is de bestuurlijke organisatie van negentien scholen in de Noordkop, waaronder ook de Jozefschool valt. Hij is nieuw in het primair onderwijs, nieuw in de regio en nieuw op Texel, vertelt hij. “Ik vind het interessant wat er op Texel gebeurt, zowel wat betreft de uitwisseling van expertise tussen de scholen als het gegeven dat de scholen in Den Burg nu in hetzelfde gebouw zitten. Dat geeft een nieuwe dynamiek aan de samenwerking en de kinderen ontmoeten elkaar op een natuurlijke manier”.

Hietbrink werkte in tot nog toe in het voortgezet onderwijs. Hij studeerde filosofie en politologie en deed een promotie-onderzoek aan de universiteit, tot hij gevraagd werd om een les maatschappijleer over te nemen op het Haags Montessorilyceum. Dat beviel zo goed dat hij een onderwijsaantekening is gaan halen. Hij gaf filosofie en maatschappijleer en werd afdelingsleider. Hij verhuisde naar Egmond, ging werken voor de Berger scholengemeenschap en werd daar wethouder. Na rector te zijn geweest van het Barlaeus Gymnasium in Amsterdam en Statenlid voor de provincie Noord-Holland, begon het te kriebelen.

Kindcentrum de Elft in Hippolytushoef

Vroeg inspelen op de onderwijsbehoefte

“Klassieke gymnasia, zoals het Barlaeus, willen toegankelijk zijn voor alle talentvolle kinderen en een brede ontwikkeling stimuleren. Maar als je kinderen gelijke kansen wilt geven op zo’n opleiding, moet je daar niet pas mee beginnen als ze 12 zijn, want dan ben je te laat. Hoe vroeger je kinderen kunt volgen – het liefst al vanaf de kinderopvang, hoe beter je kunt inspelen op de onderwijsbehoefte die ze hebben. Sarkon zet in op die brede ontwikkeling, daar wilde ik me aan verbinden”, zo legt hij de overstap naar het primair onderwijs uit. Sarkons visie heet Leren met Lev. Lev staat voor Leerplek voor het leven, op je eigen wijze en met vertrouwen door verbinding. Er wordt op de Jozefschool gewerkt met The leader in me, een programma dat gebaseerd is op de theorie van ondernemer en schrijver Stephen Covey: the seven habits of highly effective people en waarvan een slogan op de ramen van de klassen van de school gestickerd is.

Met z’n allen verantwoordelijk

“Het mooie aan Texel vind ik dat iedereen er van doordrongen is dat we met z’n allen verantwoordelijk zijn voor alle kinderen, niet alleen voor de kinderen die onder ons eigen bestuur vallen”. Hietbrink haalt de Texelse agenda onderwijs en zorg aan, waaraan ook wethouder Remko van de Belt (pagina 14) en leerplicht-ambtenaar Daniëlle van der Veen (pagina 20) refereren. Het is een verzameling afspraken tussen de onderwijsbesturen, de zorgpartijen en de gemeente waarin die gezamenlijke verantwoordelijkheid is vastgelegd: kinderen gaan zo dicht mogelijk bij huis naar school, tenzij het écht niet anders kan. Daar zetten alle partijen zich gezamenlijk voor in.

Doorlopende leerlijnen

Alwin Hietbrink

Er zijn meer plekken waar basisscholen een gebouw delen, vertelt Hietbrink. In Wieringerwerf wordt gewerkt aan Campus De Terp, waar in 2023 3 scholen en de kinderopvang in hetzelfde gebouw gaan huizen. Het voortgezet onderwijs zit op dezelfde campus, vlak naast het nieuwe gebouw. Doorlopende leerlijnen – het optimaliseren van het onderwijsaanbod door kinderen te volgen van de vroege jaren op de opvang tot en met de overgang naar de middelbare school – zijn daar expliciet het doel. In Hippolytushoef huizen twee basisscholen en een kinderopvang in Kindcentrum De Elft. Zij verhuisden op hetzelfde moment als de scholen in Den Burg, net na de meivakantie. De insteek verschilde: werd op Texel de nadruk meer gelegd op de zelfstandigheid en de identiteit van de scholen – “we noemen dat identiteitsrijke scholen,” zegt Hietbrink-, in Hippolytushoef is ervoor gekozen de lokalen in te delen naar leeftijdsgroepen: onderbouw naast onderbouw, middenbouw naast middenbouw, bovenbouw naast bovenbouw. Het één is niet beter dan het ander, benadrukt

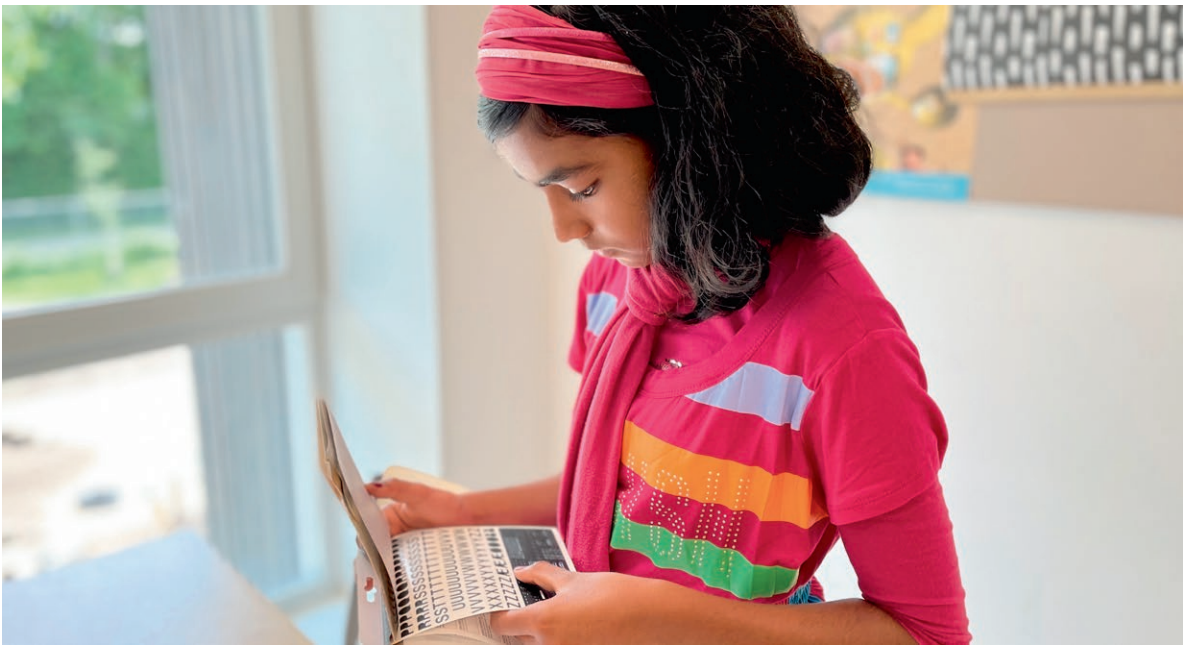
Hietbrink: “Elk begin is ingewikkeld, omdat er afspraken gemaakt moeten worden over identiteit, over hoe die overeind blijft of juist versmelt en over het pedagogisch klimaat. Maar op een basislocatie waar je voorzieningen deelt en elkaar op een natuurlijke manier tegenkomt, komt dan gesprek hoe dan ook tot stand. Het biedt vooral kansen”.

Gelijkgestemden vinden

Bijzonder op Texel vindt hij dat het primair onderwijs, het voortgezet onderwijs en het speciaal onderwijs nu op zo’n natuurlijke manier aan elkaar verbonden zijn, zegt hij, en de verbinding tussen de Skool met de OSG heeft zijn warme belangstelling: “De taalklas en de plusklas zitten al in het gebouw van de OSG. Van het Barlaeus weet ik hoe belangrijk het is voor kinderen om gelijkgestemden te vinden, om zich te herkennen in een groep. Ik heb het er al met Corrie [Setz, de rector, red.] over gehad: daar liggen kansen voor een gezamenlijk aanbod”

DE KINDERRAAD: EEN LOGO, IDEEËNBUSSEN EN EEN FEESTPROGRAMMA

Met z'n allen tegelijk een lint doorknippen

De kinderraad heeft een nieuw logo, een heleboel plannen en ze hebben ideeënbussen gemaakt. Daar hebben ze aan gewerkt in het nieuwe lokaal van meester Sido van de Jozefschool. Meester Maurice Christo van Meijel heeft ze geholpen. Hij heeft alvast een voorbeeld gemaakt: meestal brengen postduiven de post rond, maar op Texel ligt het meer voor de hand dat de scholekster met zijn lange oranje snavel dat doet. Voor elke school wordt een eigen

exemplaar gemaakt. Liza-Fien en Tatum van De Bruinvis passen het ontwerp een beetje aan: zij verruilen de scholekster voor -je raadt het al- een bruinvis. Justa en Shimène van de Jac. P. Thijsseschool hebben de kleurige bus meegenomen die in het oude gebouw hetzelfde doel diende, die was al prachtig en kan met wat moderne aanpassingen weer jaren vooruit.

Een lint doorknippen

En dan komen de ideeën over de open dag terug op de tafel. Ze gebruiken het grote witte vel van de vorige keer en nu wordt het wat concreter. Er moet eten en drinken zijn natuurlijk en er moeten muntjes komen waar je mee betalen kunt. "Op de Thijsseschool heten ze Thijsselaars", zegt Justa. Ze willen sminck en ijs en Amelie en Justa willen haren vlechten. Jackie danst bij House of Dance, ze wil wel optreden met een paar anderen. Mabel wil wel mensen rondleiden. En stel nou dat ze met z'n allen, negen stuks, een vuurrood lint doorknippen, allemaal precies tegelijk?

Groen zwart

Juf Miranda van de Jozefschool legt uit wat er op het programma staat: "Op de eerste zaterdag na de zomervakantie, op 3 september, is het feest op de Skool. Wij gaan met z'n allen bedenken wat we gaan doen die dag. Vandaag gaan we brainstormen en later maken we het concreet". Op de tafels liggen grote vellen papier. Eén voor de open dag, één om logo's op te ontwerpen

nen geslagen. Ze heeft een vel meegenomen met wel vier ontwerpen. Over de kleuren zijn ze het snel eens: groen, zwart, Texel in het hart.

Jochem Meijer en een croptop

Ze zijn het ook snel eens over welke beroemdheid op de open dag moet komen: Jochem Meijer. De burgemeester mag ook komen, en de

Heel veel briefjes

Daarom zien we elkaar een paar weken later weer, nu op de Vliekotter. Ze willen dolgraag Jochem Meijer op de open dag, dat wordt nog maar eens stellig herhaald. In de ideeënbus van de Kompasschool zijn al heel veel briefjes gestopt, Mabel heeft ze meegenomen in een plastic mapje en ze leest ze voor. Sommige wensen komen meteen uit: op de briefjes staan een prachtig uitgetekend idee voor een parcours over het plein met trampolines en de wens om meer op de ijsbaan te spelen. De trampo-

Nog even geheim

Welke ideeën waarheid worden en hoe het feest er uit komt te zien, dat blijft nog even geheim. Maar dat het feest er komt en dat iedereen is uitgenodigd, dat mocht alvast op de voorpagina. Op een uitnodiging hoort natuurlijk ook een logo. Ze kiezen die van Olga en ook

Ze willen dolgraag Jochem Meijer op de open dag, dat wordt nog maar eens stellig herhaald

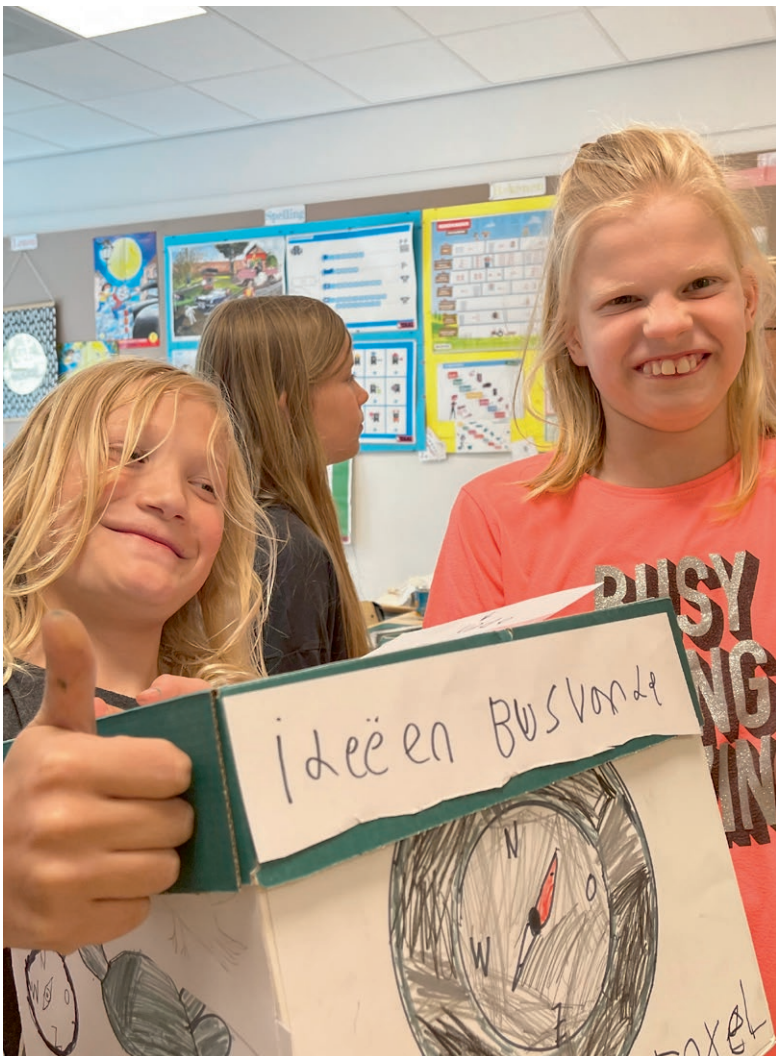
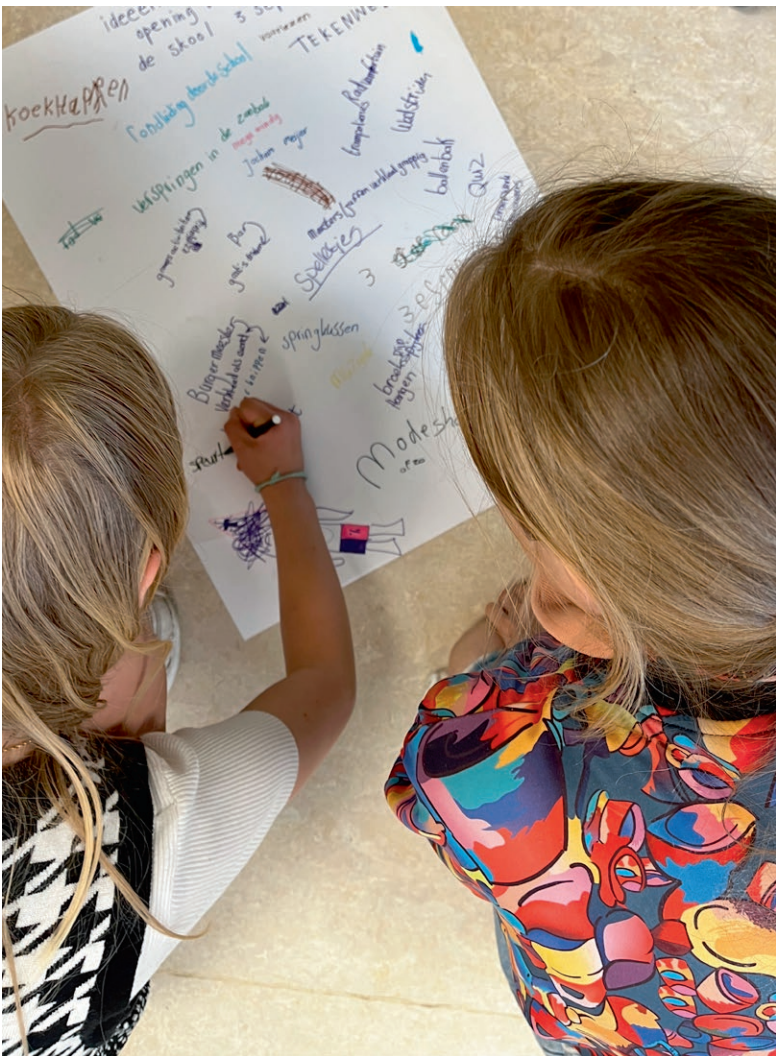
en één om de ideeënbussen op te schetsen. De meeste leden van de raad hebben iemand meegenomen, want vele handen maken licht werk. Vajisa van De Fontein heeft Maryse meegenomen, want Maryse kan goed tekenen. Ze maken een gebouw met openstaande deuren waarop in keurige plakletters de Texelse kinderraad staat geschreven. Olga van de Vliekotter tekent ook een gebouw en ze tekent er gezichtjes in. Jackie van de Lubertischool was thuis al aan het teke-

wethouder. Ze schrijven de plannen met gekleurde viltstiften op het witte vel: ver-springen in de zandbak, een rondleiding door het gebouw, een tekenwedstrijd, T-shirts voor de kinderraad met daarop hun eigen logo. Jackie vindt dat het dan wel een crop top moet zijn. Dat vindt de rest een goed idee. Of allebei, want dan kun je kiezen. Ze werken hard, maar een woensdagmiddag blijkt niet lang genoeg te duren voor zoveel creativiteit.

In de ideeënbus van de Kompasschool zijn al heel veel briefjes gestopt

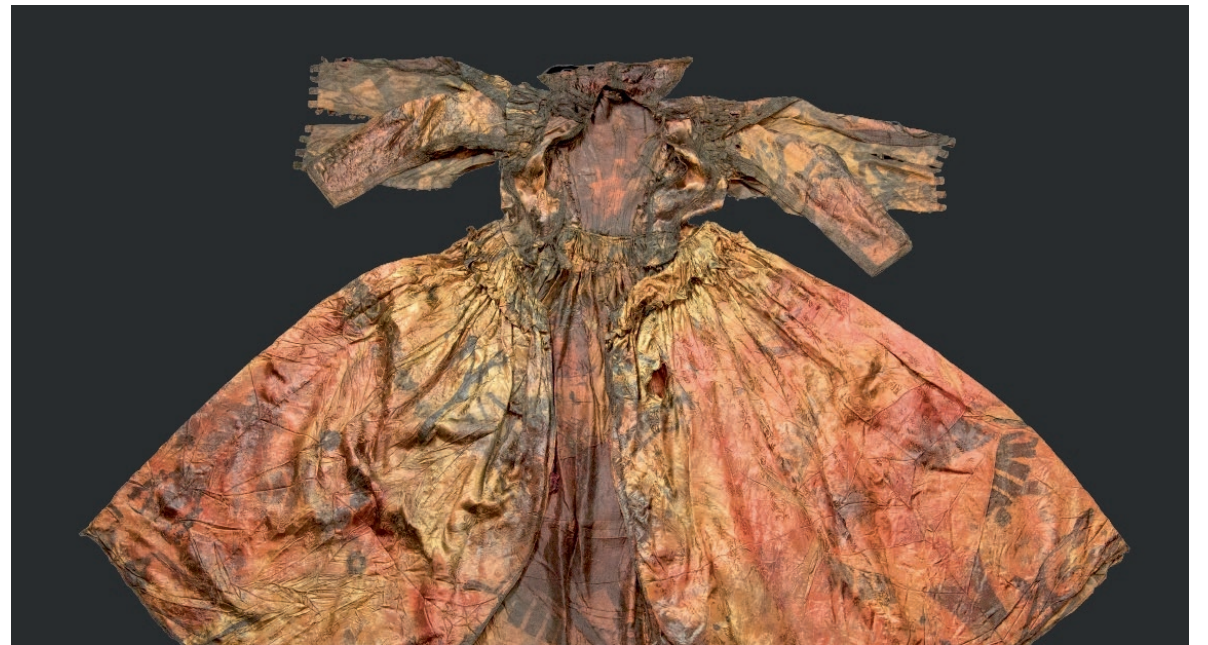
lines komen er, vertelt juf Miranda, en ook het spelen op de ijsbaan blijft: het wordt een natuur- en beweegpark en het is de bedoeling dat de kinderen er gebruik van blijven maken. Dat heeft de wethouder gezegd.

één van Jackie. Dat is mooi voor de shirts, dan kan er één op de voorkant en één op de achterkant. Olga en Milou willen de logo's wel netjes tekenen en inkleuren. En dan is het overleg voorbij. Net op tijd voor nog een rondleiding, voordat de ouders voor de deur staan.

Alle activiteiten op een rijtje

Een hele lange zomer vol leuks

Nog heel even en dan is het zomervakantie! We hebben voor je op een rijtje gezet wat er allemaal op Texel te doen is. Een hele fijne vakantie gewenst! En heb je geweldige foto's gemaakt? Stuur ze ons voor de nazomereditie van het katern: texelsonderwijs@gmail.com.

SCHOOLS OUT

Vrijdag 8 juli van 20.00 – 22.00 uur in Question Plaza, toegang gratis.

Mocktails, een polaroid photo booth en DJ's Dustin en Luka: Young 4 Ever en Hotel de Lindeboom nodigen alle kinderen uit groep 8 om het einde van hun basisschooltijd in te luiden.

DE TEXELSE VAKANTIEKAART

Inschrijven op maandag 11 juli via de website van Young 4 Ever, ophalen op woensdag 13 juli in de Time out van 16.00 – 18.00 uur. Kosten: € 30,- voor 6 bonnen.

De vakantiekaart is een begrip. Want dit kun je allemaal doen en dat is nog lang niet alles: kajakken, raften, klimmen in het klimpark, paintballen, e-skaten, onewheelen, windsurfen, suppen, catamaranzeilen, paardrijden, een strandrit maken met een paard als je al kunt rijden, karten, zwemmen in Molenkoog inclusief een patatje en limonade of bij Calluna, sportvissen op zee, naar de bioscoop, indoor blacklight mdgetgolven, lasergamen, golfsurfen, bowlen, golven, garnalenvissen en zeehonden kijken, met de RIB de zee op, je stem of je muziekinstrument op laten nemen in een muziekstudio, op vogelsafari, sportlessen, fitnesssen, zand kleuren, decopatchen, minifigs maken, buttons maken, macrameën, beeldhouwen, tekenen, schilderen, een graffitiworkshop, een ambacht- en metaalworkshop.

Laat die zomer maar beginnen! Wees er snel bij: er zijn maximaal 600 kaarten en ze zijn snel op. Kinderen en jongeren van 6-17 jaar kunnen 6 activiteiten kiezen. Op www.young4ever.nl staan alle activiteiten op een rijtje.

BOUWDORP

Week 1: 18 juli tot 22 juli (vol), week 2: 25 juli tot 29 juli. Kosten: € 55,-.

Bouw met je team de mooiste, de stevigste en de slimste hut met het hout op het terrein. Op de laatste één na laatste dag mag je er met z'n allen in slapen. Kijk voor de details en of er nog een plekje is op www.young4ever.nl. Wil je op de valreep vrijwilliger worden of hout doneren? Neem dan contact op met Sandra via 0620918785 of Sandra@young4ever.nl.

TIME OUT

Elke woensdag, donderdag, vrijdag en zaterdag binnenlopen op Wilhelminalaan 1 in Den Burg.

Loop binnen bij Young 4 Ever met je vrienden. Er zijn relaxte banken, er is een bar met alcoholvrije drankjes en wie zin heeft, kan het es-capespel spelen. Op woensdagmiddag zijn het Time Out 4 Kids, dan zijn kinderen van 6-10 jaar welkom. Kijk op www.young4ever.nl voor de actuele openingstijden, die kunnen in vanwege Bouwdorp en andere activiteiten aangepast zijn.

MUSEUM KAAP SKIL

Dagelijks geopend van 10.00 tot 17.00 uur, entree: € 10,50 voor volwassenen, € 7,50 voor kinderen tot 14 jaar, gratis voor kinderen tot 4 jaar en voor houders van de museumkaart of de Texelse museumpas.

Van 18 tot 22 juli is het museum dicht, om daarna te openen met een spectaculaire nieuwe tentoonstelling in het entreegebouw. Je ziet er de exclusieve opgedoken schatten uit het Palmhoutwrak. Dit scheepswrak ligt voor de kust van Texel op de zeebodem, samen met nog tientallen andere historische wrakken. Hoe ze daar terecht zijn gekomen en wat er allemaal in gevonden is, ontdek je in het museum.

ECOMARE

Dagelijks geopend van 9.30 – 17.00 uur, entree: volwassen € 14,50, kinderen tot 13 jaar: € 10,50. Kinderen tot en met 3 jaar mogen gratis naar binnen, net als Texelse museumpashouders. De museumkaart is niet geldig bij Ecomare, wel is er een Ecomare-jaarkaart: € 45,- voor volwassenen, € 30,- voor kinderen.

In het Zeeaquarium van Ecomare is sinds kort het imposante skelet van een vinvis te zien. Het is echt een mega-skelet, de grootste van Nederland. Het 24 meter lange geraamte is afkomstig van het grootste dier dat ooit in Nederland aanspoelde. In de tentoonstelling kun je ernaast staan en je voorstellen hoe ze de oceanen heeft doorkruist.

DE VUURToren IN DE COCKSDORP

Dagelijks geopend van 10.00 – 17.00 uur, entree: € 5,50. Kinderen tot en met 4 jaar mogen gratis mee, net als Texelse museumpashouders.

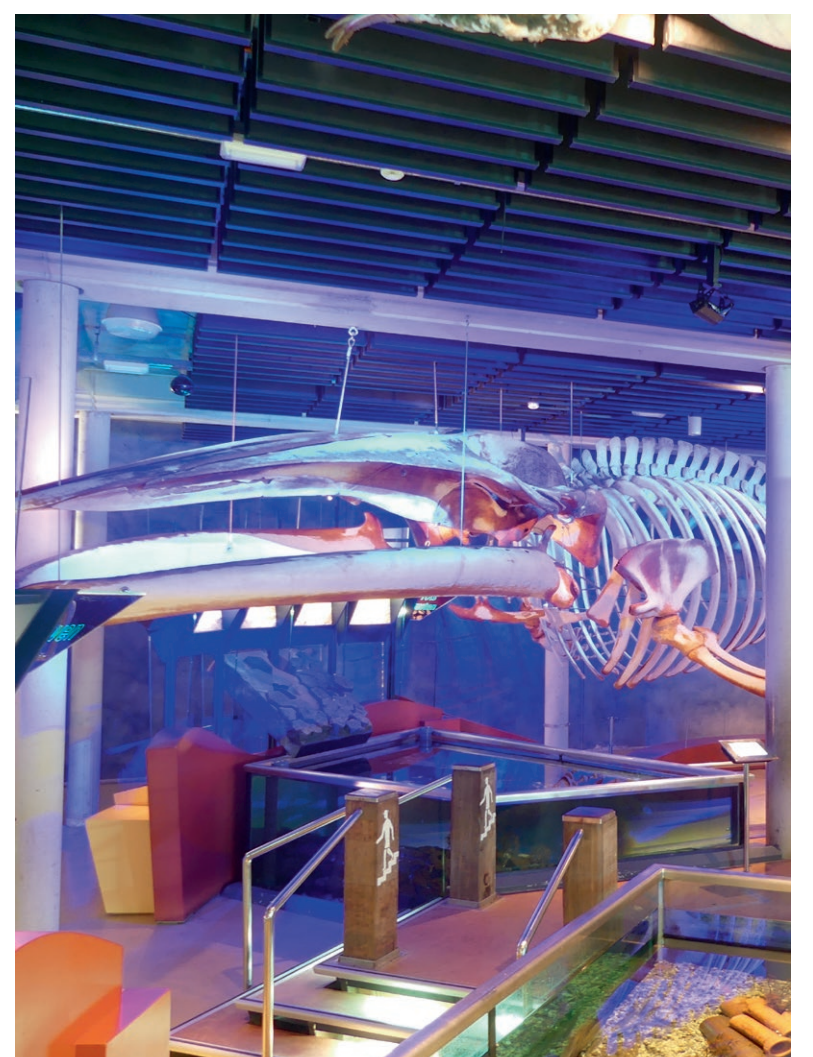
Beklim de vuurtoren op het noordelijkste puntje van Texel en geniet van het schitterende uitzicht. Bij helder weer kun je tientallen kilometers ver kijken! Onderweg naar boven ontdek je de woelige geschiedenis van de toren. Nadat hij aan het einde van de Tweede Wereldoorlog zwaar beschadigd raakte, is er een nieuwe mantel om de oorspronkelijke toren gebouwd. Op de vierde verdieping kun je tussen de oude en de nieuwe wand lopen en zie je de kogelgaten zitten.

DE OUDHEIDKAMER

Maandag t/m vrijdag van 11.00 tot 17.00 uur, zaterdag van 12.00 tot 16.00 uur, entree: € 4,50 voor volwassenen, kinderen van 4 – 13 jaar betalen € 2,-. Museumkaarthouders en Texelse museumpashouders kunnen gratis naar binnen.

Ontdek hoe mensen op Texel vroeger leefden! Dit prachtige huis uit 1599 is een van de oudste huizen van het eiland. Het is compleet ingericht met meubels en gebruiksartikelen uit de tijd van oma's oma.

De Texelse museumpas vraag je, als je tenminste een Texelaar bent, aan via de website van de gemeente. Het kost eenmalig € 3,-. Als je al een museumpas had, dan hoeft je niet te verlengen, deze blijft geldig.

WAT KINDEREN WILLEN

“Ik wil eigenlijk wel elke week kookles”

Olga Pennings is net elf, Milou Jedema is tien. Ze zitten in groep 7 van de Vliekotter in Oosterend. Ze vinden het leuk dat alles groots gevierd wordt op hun school. Sinterklaas bijvoorbeeld. En verjaardagen. “Juf Harriet van groep 5/6 50 geworden. We hebben voor haar gezongen met iedereen”, vertelt Olga. “Dat past wel hier in de hal, want onze school is best klein”, zegt Milou. “Wel veel groter dan toen wij op school kwamen. Groep 1/2 is echt heel groot. En er komen steeds mee kinderen bij”.

Alsof het altijd zo was

Ze zitten nu ook in de hal, aan een grote tafel voor de leraren. De vroegere lerarenkamer is nu een klaslokaal, de klas van Olga en Milou. Want wat Milou zegt, klopt: de school werd te klein voor de hoeveelheid kinderen. “Het ging heel snel en nu ziet het eruit alsof de klas er altijd al geweest is”, vindt Olga. Milou knikt: “Het lijkt ook alsof het kantoor er altijd al was.” Ze vertelt dat het kantoor van juf Floor ook bij hun klas getrokken is en dat het nieuwe kantoor een stukje van de hal opgeslokt heeft. En een berging: “Daar stonden van die heel oude vierkante computers, die gebruikt niemand meer”.

Een plant in de container

Olga zit op paardrijden. Ze heeft twee pony's thuis, Spencer en Suzy. Spencer is al 30. Dat is 90 in paardenjaren. “Voor één jaar reken je bij een paard drie jaar”, legt ze uit. Onlangs reed ze haar eerste wedstrijd, een dressuur-

was het een school, weet ze. “Hier is ook een lege school”, zegt Olga. “Daar zouden ze huizen moeten bouwen of zo. Groep 8 heeft daar niet eens op school gezeten, dus het staat al meer dan 9 jaar leeg. Er is een raam ingegooid. Dat is op de Thijsseschool ook zo, dat heb ik gezien. En er lag een levende plant in de container. Ik vind het heel zonde”. “We gaan op kamp!”, verandert Milou het onderwerp. “Ja, we gaan naar Drenthe”, zegt Olga. “Naar het planetarium en naar Kamp Westerbork.” “En naar Drouwenerszand. Dat is een pretpark en daar mogen we zoveel friet eten als we willen”. Milou kijkt verlekkend, alsof de friet al voor haar neus staat. “Ik krijg er honger van”, zegt Olga.

Elke week kookles

Er loopt een leerling voorbij met een hamburger van koek en marsepein op een bordje. Het ziet er lekker uit, net echt. “Dat soort dingen wil ik ook maken”, zegt Milou. “Ik wil

daar zitten ze allebei in. Ze hebben een tijd niet vergaderd, maar ze hopen dat dat snel weer kan. “We hebben een brievenbus nodig, zo één waar kinderen hun ideeën in kunnen stoppen”, zegt Milou. “Die gaan we maken

de kar. “Daar komen heel veel mensen op af”, vertelt ze. “En ik ga ook heel veel uitslapen.” “Ik ook”, zegt Milou. “En ik ga lopen..” -ze laat een goed getimed pauze vallen – “van de bank naar de koelkast en weer terug”. Ze

“Het is echt leuk om kinderen blijer te maken met hun eigen school”

met de kinderraad!”, zegt Olga. Ze doelt op de Texelse Kinderraad. Van elke school is één kind lid en voor de Vliekotter is zij dat. Milou gaat deze keer met haar mee: “Ik vind het jammer dat ik niet elke keer mee kan. Het is echt leuk om kinderen blijer te maken met hun eigen school”.

Ongezonder eten in Alkmaar

Olga gaat in de zomervakantie naar de paardendagen in Friesland. Dat is een evenement met springen, dressuur en met paarden voor

schieten in de lach. “Later word ik advocaat”, zegt Olga, als ze uitgelachen zijn. “Dat verdient lekker en ik vind het wel leuk om mensen te verdedigen. Iedereen heeft zo iemand nodig, zelfs al heb je iemand vermoord. Mijn moeder denkt dat ik het goed kan.” Milou wil architect worden. Een allesarchitect, voor de buitenkant én voor de binnenkant. “En dan gaan we in Alkmaar wonen, want daar kun je shoppen”, zegt Milou. “Dan is mijn budget in één keer op.” Olga kijkt zorgelijk. “Maar, we gaan er sowieso heel ongezond eten.”

Hier is ook een lege school”, zegt Olga. “Daar zouden ze huizen moeten bouwen of zo”

wedstrijd. Ze heeft ook een kat, die heet Gio. Milou heeft vissen. Een heleboel vissen, in de vijver. “Volgens mij krijg ik om de dag babyvissen”. Twee vissen hebben een naam. De één is groot en zwart en heet Zwartje. De ander is glanzend, die heet Glimpje. Ze houdt ook van dansen. Ze danst in De Waal, in het dorps huis: “Het is heel grappig: er staat daar bij de ingang een bord waarop staat: niet drinken. En dan kijk je omhoog en dan staan er allemaal flessen boven de bar”. Vroeger

eigenlijk wel elke week kookles”. Olga springt op: “Ik vraag het meteen aan meester Jacco”, roept ze, terwijl ze wegrent. Meester Jacco komt naar de grote tafel en vertelt dat ze onlangs gekookt hebben op de OSG, in de grote keuken. Dat was echt leuk, beaamt hij. Maar op de vraag van Olga geeft hij geen antwoord en nu beent hij alweer terug naar de klas. “Mm, oke,” zegt Milou. “Daar moeten we nog iets aan doen.” Misschien kunnen ze het regelen via de kinderraad van De Vliekotter,

DE LEERPLICHTAMBTENAAR

“Ik hoop dat het ons lukt zorg en school steeds meer te integreren”

Open, begripvol en streng als het moet

Danielle heeft een lange loopbaan in de jeugdzorg. Ze werkte op behandelgroepen, in de gesloten jeugdzorg, als gezinsvoogd en in de reclassering. Toen de uitvoering van de jeugdwet in 2015 van het Rijk naar de gemeentes verplaatst werd, ging ze voor verschillende gemeentes in de Noordkop werken. “Uiteindelijk wilde ik heel graag terug naar Texel, om dichterbij mijn vader en mijn zus te kunnen zijn”. Danielle put niet alleen uit haar professionele ervaring. Zelf deed ze mavo op de toenmalige RSG en ze was geen makkelijke leerling. De jaren op de middelbare school gingen met horten en stoten. Soms gebruikt ze die ervaringen in de gesprekken die ze voert. Het werkt om open en begripvol te zijn, zegt ze, want nogmaals: kinderen zijn niet zomaar ongeoorloofd afwezig. “Ik gooi er graag humor in. Maar ik kan ook streng zijn als het moet. Sommige kinderen hebben het nodig om consequenties te ervaren voor ze in staat zijn te handelen”, zegt ze en ze kijkt er beslist bij. Daniëls vader werkte op het LBO en ze had haar schoolkeuze zo gemaakt dat ze hem niet tegen zou komen. In het tweede jaar gebeurde dat alsnog, want beide scholen fuseerden en werden samen OSG de Hoge Berg. Ze lacht: “Het bleek best

Leerplichtambtenaar Danielle van der Feen is 45 en ze is op Texel geboren en getogen. Tegenwoordig woont ze in Wieringerwaard. Ze nam eind vorig jaar de functie over van Ilse Tolhuijs: “Ik werkte voor de afdeling Jeugdhulp voor het Sociaal Team van de gemeente. Mijn doelgroep was pubers en daardoor trok ik veel met Ilse op. Zo leerde ik het vakgebied kennen en werd mijn interesse gewekt. Mijn ervaring in de jeugdzorg helpt, een kind komt niet zomaar bij de leerplichtambtenaar terecht. Ik probeer te achterhalen wat er achter het gedrag zit en tot maatwerk te komen”.

mocht hij zijn handtekening onder mijn diploma zetten. We waren allebei zó trots. Dat diploma koester ik”.

Twintig verzuimuren, veertig uur inhalen

Danielle legt uit hoe een leerplichtambtenaar werkt. Het leeuwendeel van haar werk bestaat uit verzuim van middelbare scholieren, maar ook de basisscholen vallen onder haar verantwoordelijkheid: “Daar gaat het vaak over verlofaanvragen en over luxe-verzuim: ouders die op reis gaan buiten de reguliere schoolvakanties. Soms word ik betrokken bij

of om andere redenen te veel lessen missen”. Kinderen en jongeren zijn leerplichtig tot ze

teruggekoppeld aan de gemeente waarin de leerling staat ingeschreven. “Als een officiële waarschuwing geen effect heeft, maak ik proces verbaal op en volgt er een sanctie van bureau HALT”. Twee medewerkers van het bureau zijn gekoppeld aan Texel. “Vaak vraag ik ze om ook te kijken naar de hulpvraag. De meeste jongeren krijgen een schrijfpdracht. Zo krijgen ze inzicht in hun eigen gedrag. Het eindigt met een excuus-gesprek op school en dan is het positief afgerond. Als ook dat niet lukt, moet ik opnieuw proces verbaal opmaken en dan gaat het naar het Openbaar Ministerie voor een strafrechtelijke procedure. Wat er daarna gebeurt, beslist de kinderrechter”.

“De tijd waarin deze kinderen leven is ook moeilijk, met alle ontwikkelingen en de druk van sociale media”**Een moeilijke tijd**

Gelukkig komt het maar weinig voor, de meeste kinderen komen met wat hulp zo’n moeilijke fase wel weer uit. Op Texel is iedereen bereid daar over mee te denken en om heel ver te gaan, zegt ze: “Dat waardeer ik enorm. Ik denk dat mijn voorganger Ilse de grondlegger is van die goede verhoudingen. De tijd dat we kinderen in hokjes stopten en hielden, is voorbij. “Ik hoop dat het ons lukt zorg en school steeds meer te integreren. Dat we niet alleen naar de wet kijken, maar ook naar waar het gedrag vandaan komt en wat we kunnen doen om te helpen. Want de tijd waarin deze kinderen leven is ook moeilijk, met alle maatschappelijke ontwikkelingen en de druk van sociale media”.

“Een kind komt niet zomaar bij de leerplichtambtenaar terecht”

mee te vallen hoeveel last die ik daarvan had”. Uiteindelijk werd haar vader directielid en was hij onder andere verantwoordelijk voor de examens: “Dus toen ik slaagde,

kinderen die langdurig ziek zijn en bij passend onderwijs-arrangementen. (dit komt later terug). Iedereen die nog geen 18 is, komt bij mij terecht als ze langdurig ziek zijn

achtien zijn of een startkwalificatie hebben. Een startkwalificatie heb je als je een diploma havo of vwo hebt of een mbo-opleiding op niveau 2 en hoger: “Als een jongere ongeoorloofd verzuimd, gaat het met de coach in gesprek. We geven dan in eerste instantie de kans om het verzuim in te halen. De verzuimuren worden dan verdubbeld: twintig uur afwezig is veertig uur inhalen. Een enkele keer geef ik meteen een officiële waarschuwing. Als een jongere al in een hulpverleningstraject zit, kan ik ook besluiten dat zorg voorrang heeft. Als er nog geen hulp is, maar ik vind dit wel nodig, dan kan ik doorverwijzen. Dat gebeurt op vrijwillige basis. Als het verzuim blijft oplopen, wordt een DUO-melding gedaan”. DUO staat voor Dienst Uitvoering Onderwijs, waar verzuimgedrag in een landelijk register wordt bijgehouden en